

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An Successor defuncti Vicarii generalis Episcopi A. Commissionem
Pontificiam illi factam exequi potuerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

lis, & non realis, etsi nomen proprium fuerit postpositum nomini dignitatis, nisi tortè aliud ex aliis circumstantiis de mente delegantis constaret. Ita Imola in *C. quoniam*, n. 25. Flamin. l. 1. q. 11. n. 12. Salas *D. 20. de leg. Sect. 17.* Sanch. l. 8. *D. 27.* Gu-tier. *de matr. cap. 125. n. 1. & 9.* Palao l. c. Bonac. l. c. §. 1. & alii contra alios volentes, commissionem personalem esse, si præcedat nomen proprium delegati; realem verò si præcedat dignitatis nomen. Ratio est, quia cum nomen dignitatis generale sit ad omnes eâ fulgentes, nomen autem proprium sit speciale illius personæ nominatæ, illud per hoc restringitur, ut non excedat personam nominatam; nam quoties genus, & species in unius persona concurrunt, genus expositum per aliquam speciem restringitur ad illam, *C. 2. de rescript. C. statuto de crim. in 6.* & aliàs si additio nominis proprii commissionem non restringeret ad personam nominatim expressam, tunc additio nominis proprii esset frustranea, & inutilis, & confusionem causaret, & sic singula Rescripti verba non haberent semper suum effectum, & aliquid operarentur, quod est contra leg. *si quando, ff. de legat. 1.*

Conf. ex *C. quoniam Abbas de Offic. deleg. ubi declaratur quæ-*

nam sit commissio realis, & dicitur, illam esse, quæ *sub expressis nominibus locorum, & non personarum fit*: ergo à contrario, ubi sub expressis nominibus personarum fit commissio, non realis, sed personalis censenda est.

Limitat tamen Sanch. cum aliis, ut duntaxat intelligatur commissio esse personalis, nisi ex circumstantiis aliàs redderetur vel damnosa alteri, & injusta, vel inutilis; quia semper in casu dubio præsumendum est, delegantem non velle suam dispositionem injustam, vel inutilem esse, adeoque talem censendam esse, quæ, sive spectato nomine proprio, sive dignitatis, valida & utilis est, ita ut si talis sit spectato nomine personæ, sit personalis, si verò spectato nomine dignitatis, sit realis.

Ad 3. Q. utrum Ambrosius 579 eam commissionem expedire poterit, solutio pendet ex eo, an dignitas Vicarii Generalis Episcopi sit perpetua, adeoque hujus commissio transeat ad successorem. Ubi

Dignitatem Vicarii Generalis Episcopi non esse perpetuam defendunt Menochius l. 4. *presumpt.* 121. & l. 1. *de arbitr. q. 68. n. 24.* Flamin. *de resignat. l. 7. q. 24.* Sanch. l. c. n. 8. Palao l. c. §. 7. Barbof. *de potest. Episc. 2. p. alleg. 54.* Garcia,

cia, Mantic. aliique plures. Rationem dant, quia dignitas seu Officium Vicarii non est talis, quæ Successorem exposulet, cum Episcopus, amoto, vel mortuo Vicario, non teneatur alium substituere, sed pro libitu, & beneplacito suo possit alium substituere, vel non constituere, vel constitutum amovere pro sua libera voluntate, ut constat ex *cap. 1. & 2. de offic. Vicar. in 6. & Clement. 2. de rescript.* ergo Vicarius non est dignitas perpetua, sed ad arbitrium Episcopi terminabilis, ac temporanea; Unde Vicarii dignitas, quæ nulla alia est, quam jurisdictio ab Episcopo delegata, perit Vicario mortuo, vel ab officio remoto, & quando alius loco defuncti assumitur, non debet dici subrogari in eadem prorsus dignitate, sed in alia simili, ita ut iste de novo creetur, non autem subrogetur ut propriè Successor. Quod

Conf. ex eo; quia si Vicarius haberet propriè successorem, diceretur vacare per mortem, & ea dignitas esset necessariò perpetua in Ecclesia, & consequenter non penderet ex libera Episcopi voluntate constituere Vicarium, sed teneretur eum creare, quod repugnat citatis supra capit. & aliàs si non constitueret, elapso legitimo termino potestas creandi devolveretur ad Papam, *C. 2. de consuet. in 6. ex*

quibus haud obscure sequitur, Commissiones factas Vicario Episcopi, etiam sub nomine dignitatis, de rigore Juris tantum personales esse, quia ejus dignitas personalis est, & non perpetua, adeoque ad successorem non transit.

Nihilominus, licet spectato juris rigore res ita se habeat, attendita tamen consuetudine, & Stylo Curiae Commissiones factæ Vicario Generali sub nomine Officii, & dignitatis juxta communem DD. transeunt in Vicariatu ad Successorem. Ratio est praxis, & quia meritò id præsumitur de mente Pontificis rescribentis, quòd scilicet nolit cum maximo incommodo suo, & partium, has, postquam Rescriptum impetrarunt ad Vicarium Episcopi, hoc mortuo compellere ad redeundum Romam pro novo Rescripto non sine magnis expensis impetrando; & licet hæc Vicarii dignitas non sit perpetua, perpetua tamen, & continua reputatur, eò quòd decedenti, vel amoto Vicario, alius, aliisque substituatur, & Episcopi vices in se suscipiat.

Ex quibus colligitur, Ambrosium successorem defuncti Vicarii Generalis Episcopi A. potuisse commissionem Pontificiam illi ante mortem factam executioni mandare, & Juvenalem mittere in possessionem Beneficii.

Ad